

# ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ - ΦΑΝΤΑΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΡΙΚΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐκατοστόμετρον πρὸς ἑκατοστόμετρον, παλαίοντας δι' ὅλων μας τῶν μέσων, κατορθώνομεν νὰ παρακλίνωμεν πρὸς τὰ ἀριστερὰ μὲ κίνδυνον νὰ συντριβῶμεν ἐπάνω εἰς τὰς τουρκικὰς νῆας. Ἐπειτα κατερχόμεθα εἰς βάθος 33 μέτρων καὶ ἐπιτυγχάνομεν νὰ ἀπολυτρωθῶμεν ἀπὸ τὴν δίνην. Ὁταν ἀναδυόμεθα εὐρισκόμεθα πρὸ τῶν δικτύων καὶ τῶν ναρκῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἔχουν φράξει τὴν εἴσοδον τῶν Λαρδανελλίων οἱ φίλοι μας οἱ Τούρκοι. Αἱ ἀρχαί, εἰδοποιηθεῖσαι, ἔχουν ἀφήσει μίαν δίοδον εἰδικῶς γιὰ μᾶς καὶ ἔτσι τὸ «Υ-11» γλυστῶ εἰς τὰ περίφημα Στενά καὶ εἰσπλέει εἰς τὴν Θάλασσαν τοῦ Μορμαρά. Ἡ δὴ Τουνίου ἐξημερῶναι ἐπ' αὐτῇ εἰς τὸ φαντασμαγορικὸν πανόραμα τῆς Κωνσταντινῆς, μὲ τοὺς χρυσοὺς τρούλλους καὶ τοὺς ὄνειρώδεις μινάρους τῶν τζαμιῶν τῆς. Εἶναι 40 ἡμέρες, πὺν ἐξεκινήσαμε ἀπὸ τὸ Βίκελμσχάβεν καὶ δὲν μᾶς μένει εἰς τὸ ντεπὲζι τό μᾶς παρὰ μισὸς τόννος πετρέλαιον, πρᾶγμα, πὺν εἶναι στ' ἀλήθεια πολὺ λίγο.

Ἡ ὑποδοχὴ, πὺν μᾶς ἐπιφυλάσσεται, εἶναι πρωτοφανής. Ὁ Ἐμβερ πασᾶς, ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς περιφημοῦ Τριανδρίας, πὺν κυβερνᾷ τὴν Τουρκίαν, μᾶς κάνει τὴν τιμὴν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ κουντσάκι μᾶς διὰ νὰ μᾶς συγκαρῇ καὶ νὰ μᾶς ἀναγγέλλῃ ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς διὰ κοινοῦς θνητοὺς, νὰ γίνωμεν δεκτοὶ ἀπὸ τὸν Σουλτᾶνον.

Ἐνα ἀνακτορικὸν ἀμάξι, μὲ τέσσαρα θαναμάσια ἄλογα, μὲ χρυσοποίκιλτα χάμουρα καὶ μὲ ἀτλαζένιους βυσινίους καναπέδες, μᾶς ὁδηγεῖ μέχρι τῆς δαντελωτῆς μαρμαρίνης πύλης τῶν περιφημῶν ἀνακτόρων τοῦ Δολμά-Μπαξέ. Ἐχομε φορέσει διὰ τὴν περίστασιν τὴν «καλὴν στολήν μας» καὶ μὲ μίαν συγκίνησιν, ἀνάμικτον μὲ

φόβον, προχωροῦμεν πρὸς τὰ ἱσμερὰ πρόστια τῶν ἀπεράντων κήπων, ὅπου πλανᾶται ἀκόμη τὸ αἵματι τὸν φάντασμα τοῦ Ἀβδὺλ Χαμίτ.

Χαιρετοῦμε μὲ τεμενάδες τοὺς παρατεταγμένους Τούρκους ἀξιωματούς, αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, μὲ τοὺς ὁποίους τίποτε δὲν μᾶς συνδέει, καὶ πὺν μὴν παράξενη μοῖρα, ἡ μοῖρα τοῦ πολέμου, ἔχει κάμει συμμάχους μας.

Ὁ Χαλίφης μᾶς ὑποδέχεται μὲ πολλὴν καλωσύνην καὶ προσήνεια. Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος μὲ εἰρηνικὸν ἐξωτερικόν, γλωμὸς ἀπὸ τὴν κλειστούρα, καὶ δὲν διατηρεῖ τίποτε ἀπὸ τὸ ὕφος ἐνὸς τρομεροῦ κατακτητοῦ. Μᾶς φαίνεται δὲν ξέρομε γιὰ τί πῶς αὐτοὺς ὁ ἀπόγονος τῶν ἐκπορθητῶν βασιλείων καὶ αὐτοκρατοριῶν, εἶναι μὴν ὡχρὰ καὶ μακρυὴ σημαγραφία τῶν τρομερῶν προγόνων του...

Εἰς τὴν Κωνσταντίνην πληροφоруόμεθα ὅτι οἱ Σύμμαχοι μέχρι τῶν ὁποίων ἔχει φθάσει ὁ φοβερὸς θρύλος τοῦ κυβερνήτου τοῦ «Υ-11», ἔχουν ἐπικηρύξει τὸ κεφάλι τοῦ Σπίγκελ ἀντὶ 100 χιλιάδων λιρῶν. Ὁ ὑποβρύχιος πόλεμος θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς ὡς πειρατικὸς καὶ ἐπομένως, οἱ κυβερνῆται τῶν ὑποβρυχίων ὡς οἱ ἐσχατοὶ τῶν κακούργων. Ὁ πασδῆποτε, ἡ εἰδησις αὐτὴ δὲν φαίνεται νὰ ἐπηρεάσῃ διόλου τὸ κέφι τοῦ Σπίγκελ. Ἐνὸς τὸ ὑποβρύχιόν μας καθιζέται καὶ ἐπισκηνεύεται ἀπὸ εἰδικὸν γερμανικὸν συνεργεῖον εἰς τὸν ναύσταθμον τοῦ Κερατίου, ἐπωφελοῦμεθα αὐτῆς τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαξίας μας, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἀπὸ κοντὰ τὰ πολυύμηνα θέλητρα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. Περιδιαβάζομεν εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰ μουσεῖα, κάνομεν ἐκδρομὰς εἰς τὸν Βόσπορον καὶ τὰ Περικληπόνησα καί, γενικῶς, περνῶμεν ἕνα μῆνα ὄνειρώδους ζωῆς καὶ ἀλησμόνητου ἀνατολικῆς φιλοξενίας.

(Μεθαύριον ἡ συνέχεια)

Περὶ Νέας Καβάλας 215 Δεφ. 1934

Μολαταῦτα, τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πληρώματος διεσώθη, περισυλλεγὲν ἀπὸ κάποιον γαλλικὸν ἀντιτορπιλικὸν, ποὺ εἶχε προστρέξει, εὐθὺς ὡς τὸ «Μάζεστικ» ἐπλήγη.

Τὸ «Υ-11» συνέχισε τὴν περιπολίαν του πρὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ἐπὶ δύο ἀκόμη ἡμερονύκτια, ἀναζητῶντας νέον θήραμα, ἀλλὰ δίχως νὰ τὸ συναντήσῃ! Οἱ ἄλλοι εἶχαν θέσει τὰς μεγάλας μονάδας των ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὀχυροῦ λιμένος τοῦ Μούδρου. Τὸ μικρόν μας λοιπὸν σκάφος εἶχε κατορθώσει νὰ ἐκδιώξῃ αὐτοὺς τοὺς γίγαντας, εἰς τὴν πλεόν κρῖσιμον στιγμὴν τῶν συμμαχικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Καλλιπόλιν καὶ νὰ στερήσῃ τοὺς Ἀζνὰκ ἀπὸ μίαν ἰσχυρὰν συνδρομήν.

Ποῖος θὰ ἐπίστευε ὅτι τὸ καρυδόφλουδὸ μας, αὐτὸ τὸ σκαφίδι μήκους 80 μέτρων, ἠμποροῦσε ν' ἀσκήσῃ μίαν τέτοιαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἐκστρατείας τῶν Δαρδανελλίων καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασις, ποὺ ἐλάβανε οἱ Σπίγκελ εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῶν ἰσπανικῶν ἀκτῶν, ὅταν δι-επιστώσαμε πὼς δὲν μᾶς ἐφθάνε τὸ πετρέλαιον, ἐπρὸς κείτῳ νὰ μεταβάλλῃ τελείως τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων τοῦ μεγάλου πολέμου; Ὁ-κρὺς καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, τὰ μεγάλα πολεμικὰ σκάφη τῶν συμμάχων καὶ τὰ τρομερά τηλεβόλα των τῶν 380 δὲν ἐτόλμησαν πλεόν νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸ τῆς Καλλιπόλεως, ἰδίως ὅταν ἕνα δευτερον ὑποβρύχιον ἐστάλῃ ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς βοήθειαν τῶν Τούρκων.

### ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Αἱ ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν ξηρὰν δὲν ὑπεστηρίχθησαν πλεόν εἰμὴ ἀπ' τὰς μικρὰς μονάδας, ἀπὸ πλοῖα μὲ ἐλάχιστον βύθισμα, ποὺ δύσκολα τὰ εὗρισκε τορπίλλη.

Οἱ Τούρκοι εἶχαν ὁργανώσει μικρὰς βάσεις δι' ὑποβρύχια εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς ἀκτῆς. Ἐπῆγαμε καὶ περάσαμε τὴν ἡμέρα μας εἰς ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ καταφύγια καὶ ἐπεστρέψαμεν ἐν ὄψει τῆς Καλλιπόλεως, ἐλπίζοντες ματαίως νὰ ξανασυναντήσωμε θωρηκτά. Ἐπλεύσαμε κατὰ

μήκος τῶν δέκα μιλίων τῆς πολυκρότου αὐτῆς ἀκτῆς, ὅπου εἶχε διαδραματισθῇ μία ἀπὸ τὰς ἀγριωτέρας μάχας τῆς ἱστορίας... Τέλος τὴν 1ην Ἰουνίου τὸ «Υ-11» ἐσῆλθεν εἰς τὰ Δαρδανέλλια, τῶν ὁποίων ἡ διεκδίκησις ἐστοιχίζε τόσας ἀθλιότητας, τόσας συμφορὰς, τόσον αἷμα.

Εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Δαρδανελλίων μᾶς συμβαίνει κατὰ τὸ πολὺ δυσάρεστον. Μᾶς συνεπαίρνει μία ἰσχυρὰ δί-νη τοῦ βυθοῦ καὶ μᾶς κἀνει νὰ χάσωμεν τελείως τὸν ἐλεγχον τῆς διακυβερνήσεως τοῦ σκάφους μας. Τὰ πλοῖα ὅμως στριφογυρίζει μεθ' ἑνὸς, τραντάζεται καὶ ἀνατινάζεται. Οὕτε ἀηδάλια, οὕτε ἔλικες, οὕτε τίποτε δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸ συγκρατή-σουν. Τὰ ἔχομε χαμένα καὶ νομίζω ὅτι τὸ ἴδιο ἔχουν πάθει καὶ οἱ δεῖκτες τῆς βυθομετρήσεως, τῆς ἀναδύσεως, τῆς πορείας, τοῦ προσανατολισμοῦ. Πηγαινοέρχονται σὰν τρελλοὶ καὶ τὸ μόνον, ποὺ μᾶς δείχνουν, εἶναι ὅτι ἐδρισκόμεθα ὑπὸ τὸ κράτος τῶν καπρίτσιων κάποιας μυστηριώδους καὶ ἀδαμάστου δυνάμεως, ποὺ μᾶς τραντάζει καὶ μᾶς ταλανίζει, διὰ νὰ διασκεδάσῃ.

### Εἰς ΚΩΝΠΟΛΙΝ

Ὁ Σπίγκελ νομίζει ὅτι ἦλθε ἡ τελευταία μας ὥρα. Συγκρατούμεθα εἰς τὸν πυρ-γίσκον γερά, διὰ νὰ μὴν πέσωμεν καὶ νὰ μὴν κτυπήσω-μεν. Τόσον ἰδρὼς μᾶς περι-λούη, μὲ τὴν ἰδίαν ὅτι εἶναι δυνατόν αὐτὴ ἡ δίληξις νὰ μᾶς παρασῇ εἰς μεγάλην βάρυν, ὅπου τὸ καρυδόφλουδὸ μας θὰ γίνῃ λυθῶμα, κάτω ἀπὸ τὴν τεραστίαν καὶ ἀδυσώπη-τον πίεσιν τῶν ὑδάτων.  
(Ἀῦριον ἡ Συνέχεια)

### ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Μὴ ἐπιτευχθεῖς ἀπαρτί-ας κατὰ τὴν ἑκατομ. Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Α.Ε.Κ. τῆς 12 Ἀγοῦστου, προσκαλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη ταύτης εἰς δευ-τέραν Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν 16ην τρέχοντος ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 8.30 μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δέσχης Κωνσταντινουπόλεως.

Θέματα :

Διοδοσία ἀποχωροῦντος

Δ. Σ.

Τροποποιήσις καταστατικοῦ

Ἐγκρίσις προϋπολογισμοῦ.

Ἐκλογὴ νέου Δ. Συμβουλ.

Ἐν τῷ Γραφείῳ



# ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ - ΦΑΝΤΑΣΜΑ

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΝ ΦΡΙΚΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Πρόσω ολόταχως; 'Αλλὰ τότε, αφού έρρίψαμε την τορπίλην από τον πρόσθιο τορπιλλοβλητικόν σωλήνα μας, τουτο σημαίνει ότι κατευθυνόμεθα πρὸς τὸ τρέντωτ, πού καταβυθίζεται. Κοιτάζω μὲ τρόμον τὸν Σπίγκελ. Καταλαβαίνει τὴν αγωνιώδη σκέψι μου.

—Θὰ περάσωμε κάτω ἀπὸ τὸ θωρηκτόν, πού βουλιάζει! μοῦ λέει βιαστικά. Δὲν θὰ σωθοῦμε ἀλλοιῶτικα.

Ἡ μανοῦβρα αὐτὴ ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἓνα σάλτο μορτάλο. Τὸ ὑποβρύχιον πλέει ολόταχως, εἰς μέγα βάθος, ἀκολουθώντας τὴν πορείαν πού διέγραψε πρὸ ὀλίγου ἡ θανατηφόρος τορπίλλη του.

Ἡμποροῦμε νὰ πέσωμε ἐπάνω στὸ θωρηκτό, πού καταβυθίζεται, καὶ νὰ γίνωμε συντρίμματα.

Ἡμποροῦμε νὰ πλακωθοῦμε ἀπὸ τὴν χαλύβδινη καρίνα του, τὴν ὥρα πού βουλιάζει.

Τότε τὸ «Υ—11» δὲν καταβυθιστῇ μαζί με τὸ θάνατον εἰς ἓνα φρικῶδες σπινθηροπνεῦμα, θὰ εὕρῃ κοντὰ εἰς τὸν πληγέντα θαλάσσιον κολοσσὸν τὸν θάνατον...

Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τίποτε τέτοιο. Τὰ πλοῖον βουλιάζει πολὺ ἄργά. Περνοῦμε ἀπὸ κάτω βλέπομε τὴν φοβερὴ σκιὰ του ἀπὸ πάνω μας, ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ πυργίσκου μας καὶ τὸ αἷμα μᾶς παγώνει τὶς φλέβες... Ἐπειτα περνοῦμε! Ἐχομε σωθῇ ἔχομε θριαμβεύσει. Ἀκούομε ἀκόμη τοὺς ἔλικας τῶν ἀντιτορπιλικῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἐξεσφενδονίσαμε τὴν τορπίλην. Ἡ μανοῦβρα μας ἦτο τόσον ἀπρόοπτος καὶ ριψοκίνδυνος, πού ὁ ἐχθρὸς οὐκ ἔν ὑποπτέυθη καὶ μᾶς ἀφίνει ἡσύχους.

Εἰς τὴν κατάδυσιν μεγάλου βάθους, ἀπομακρυνόμεθα γρήγορα δίχως νὰ τολμήσωμε νὰ βγάλωμε τὸ περισκόπιόν μας. Ὅταν ἀνερχόμεθα εἰς θέσιν περισκοπικῆς καταδύσεως, εἴμεθα πλέον πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸ σημείον, ὅπου συνέβη ἡ καταστροφή τοῦ «Τριόμφ».

## Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΑΝΕΤΡΑΠΗ

Πολὺ ἀργότερα, ἔμελλε νὰ μάθωμε λεπτομερείας τοῦ καταπληκτικοῦ κατορθώματός μας εἰς τὸν λιμένα. Τὸ

θωρηκτόν πού εἴχαμε τορπιλλήσει ἦτο πράγματι τὸ «Τριόμφ», τὸ ἴδιο σκάφος 12 χιλιάδων τόννων πού ἔφερε 32 τηλεβόβα. Εἶχε ἔλθει εἰς τὰ Δαρδανέλλια, ἀφοῦ μετέσχε εἰς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Τοῖγκ Ταδ, εἰς τὰ κινεζικὰ ὕδατα. Εὐρίσκειτο πρὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου, βομβαρδίζοντας τὰ τουρκικὰ χαρακώματα καὶ συντρίβοντάς τα κάτω ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ βαρέος πυροβολικοῦ του.

Ἐνα πικνὸν δίκτυον ἀπὸ νάρκας ἐπροστάτευεν ὁλόκληρον τὸν πλωτὸν γίγαντα ἀποτελεσματικῶς ὥπως ἐνόμιζαν οἱ Ἄγγλοι, ἀπὸ τὰς ὑποβρυχίους ἐπιθέσεις. Οἱ Σύμμαχοι ἡσθάνοντο, εἰς τοὺς ἀπολύτους ἐν ἀσφαλείᾳ χάρις εἰς τὰ μέγιστα πού εἴχαν λάβει καὶ λόγω τοῦ ὅτι δὲν ἐπίσταναν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρχει ἓνας κορυφαίος εἰς αὐτὰ τὰ μέρη.

Εἰς τὰ χαρακώματα τοῦ Τσαλέ—Καλέ Ἀζνάν, οἱ Ὀθωμανοὶ ἐπολεμοῦσαν ἐκείνο τὸ πρωὶ με μίαν πρωτοφανῇ λύσαν.

Τὰ ἀγγλικὰ ἀποικιακὰ συντάγματα με νέον θάρρος εἶχαν ριφθῇ εἰς τὴν ἐξόρησιν των, διότι ἦτο πλέον βέβαιον ὅτι ἡ τουρκικὴ ἀμυνα καθημερινῶς ἐλύγιζε καὶ ἐξησθένιζε καὶ ὅτι ἡ κατάληψις τῶν περιφήμεων ὀχυρῶν τῶν Δαρδανελλίων ἐπέκειτο. Οἱ Τοῦρκοι ἡμύνοντο με ὅλας των τὰς δυνάμεις, ἀλλὰ τὸ βαρὺ πυροβολικὸν τοῦ στόλου, ἔθρανε κάθε των προσπάθειαν πρὸς ἀντεπίθεσιν.

(Συνέχεια αὔριον)

## ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

Τὸ ἄνω πάτωμα τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁμονοίας οἰκήματος (πρώην Δέσχη Ποντίων) ἀποτελοῦ μενον ἀπὸ μίαν πολυτελῆ αἴθουσαν, Γραφεῖον κουζίναν καὶ λοιπὰ χρειώδη, ὥς καὶ μετὰ πλήρους ἡλεκτρικῆς καὶ ὑδραυλικῆς ἐγκαταστάσεως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ἀβραάμ Τορὸν Κουντιουριώτην 37.

ΤΟΚΑΛΟΝ

“Ένας Άγγλος αξιωματικός, ο Τ. Α. Χάρλοβ, κυβερνήτης τότε ενός εκ των αντιτορπιλικών, που ήταν γύρω από το «Τρίομφ», έγραψε τις αναμνήσεις του, έν σχέσει με τον ιστορικόν τορπιλλισμόν:

«Ἡ γερμανικὴ τορπίλλη ἔπερασε ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ δίκτυ τῶν ναυδίων, ὅπως ἐ-  
ναλ κλόουν περὶ ἀνάμεσα  
εἰς διαδοχικὰ χάρτινα στεφά-  
νια. Ματαίως ἀναζητούσαμε  
τὸ ὑποβρύχιον. Ἐξορψαμε  
κατοντάδες βόμβες εἰς τὸ μέ-  
ρος, ὅπου εἶχαν ἐμφανισθῇ.  
Τὸ ἴδιο τὸ «Τρίοιμ» ἤνοιξε  
πύρ, ἀπὸ ἐπὶ ἡμῶν τὴν  
τορπίλλην. Τὰ βλήματα τὴν  
ἔπεσαν εἰς τὸ μέρος, ὅπου  
ἐφάνη μίαν στιγμὴν τὸ πε-  
ριοικόπιον».

Αὐτὰς τὰς δραματικὰς  
στιγμὰς τῆς καταβυθίσσεως  
τοῦ «Τρίοιφ» ἡμεῖς δὲν ἡμ-  
ποροῦσαμε νὰ τὰς παρακο-  
λουθῶμε ἀπὸ κοντά. Ἐν  
πάσῃ περιπτώσει, τὸ περι-  
σκόπιόν μας, ὅταν ἀπεμα-  
κρύνθηεν ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ  
μέρος, δπου ἀναζητοῦσαν τὰ  
ἔγγραφα τὰ ἄλλα πολεμικὰ,  
μὰς εἰδείχνη πολλὰ καθαρά

τί συνέβαινε εἰς τὸν τόπον  
 τοῦ δολάματος. Τὸ «Τρίτοιν»  
 ἀργά ἤρχισε ν' ἀνατρέπεται.  
 Ἀνθρωποὶ, ὡσάν παρὰ φο-  
 ρες, ἐσκαρφάλωναν εἰς τὰ  
 πλευρά του, διὰ νὰ σωθοῦν.  
 Ἄλλοι ἔπειταν εἰς τὸ νερὸ,  
 τροστοὺ τὸ ἀνάγκη τοῦς πα-  
 ρασύρη εἰς τὸν βυθὸν καὶ  
 τὸ κύμα μὲ ἕνα τρομερὸν  
 παφλασμόν κλείσει τὸν ὑ-  
 γρόν τάφον των.

Ὁ ἴδιος ὁ Φιτξιάσθησις, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Τρίομφ», ἔπесαν εἰς τὴν θάλασσαν τὴν λευταίαν, ἀφ' οὗ, ὁρθοῖς ἔπανω εἰς τὴν καρίναν, διηύθυνε μὲ μοναδικὴν ψυχραιμίαν τὴν διάσωσιν τῶν ναυτῶν, μέσα εἰς ἐκεῖνον τὸν τραλλὸν, τὸν φοβερὸν πανικὸν τὸν θάνατον. Τὸν περιεσύνελεξε ἡ γαλλικὴ ἀντιτορπιλικὴ μὲ τὸ αἰώνιον μονόκ'· λέγει ὁ θρύλος—πάντοτε βιδωμένο στὸ δεξιό μάτι του!

Τὸ τεράστιον αὐτὸ σκά-  
φος, ποὺ καταβυθίζετο, προ-  
σέφερε ἕνα θέαμα τρομακτι-  
κόν. Θὰ ἔλεγε κανεὶς πὺς ἦ-  
το μία γιγαντιαία φάλαινα,  
ὅπως ἐπρόβαλλε εἰς τὰ νε-  
ρά, μὲ τὴν κοιλία στὸν ἄ-  
ερα. "Ενῶ γύρω διεδραματι-  
ζοντο σκηναὶ πραγματικῆς  
ἀλλοφροσύνης. "Ανδρῶποι ἐ-  
κραύζαν, ἐσκραφάλωναν  
εἰς συντρίμματα, ἠγωνίζον-  
το, ἐπάλαιον. "Επειτα τὰ ἀν-  
τιοπιπλικά ἐθώσανε τοὺς  
τηλεβόας τὸν τὴν διαταγὴν  
ν' ἀπομακρυνθοῦν ὅλοι ἀπὸ  
τοῦ πτώμα τοῦ κολοσσοῦ. Τὸ  
«Τρίουφ», ἀναποδογυρισμέ-  
νο, ἐσφάδισε διὰ τελευταί-  
αν φορὰν καὶ ἤρχισε ἀγὰρ  
νὰ καταβυθίζεται, μὲ ἄχρη-  
στα καὶ βουβὰ διὰ παντός  
τὰ τρομερὰ τηλεβόλα του!  
Ἐπῆγαινε νὰ συναντήσῃ εἰς  
τὰ βάθη τοῦ Αἰγαίου χιλιά-  
δες χιλιάδων πλοῖα, ποὺ θὰ  
κατέπνευ ἡ ἱστορικὴ θάλασ-  
σα, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν, ποὺ ὁ  
ἐλληνικὸς στόλος ἐξέκρινε  
διὰ τὴν ἄλωση τῆς Τροίας.  
(Συνέχεια αὐτίον)



Συνωμίλησα μετὰ τὸν πόλεμον εἰς τὸ Ἀμβούργον μετὰ τὸν ναύαρχον Βίλελμ Τάγκερτ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῶν γερμανικῶν δυνάμεων ἐν Τουρκίᾳ.

«Ὁ τορπιλλισμὸς τοῦ «Τρίομφ», μοῦ εἶπε, ὑπῆρξεν ἕνα θέαμα τόσοσ τρομακτικόν, ποὺ ἐπὶ μακρὰ λεπτὰ τῆς ὥρας εἶχε σταματήσει ἡ μάχη εἰς τὴν ξηράν. Ἐπάνω εἰς τοὺς λόφους τῆς Καλλιπόλεως, οἱ στρατιῶται καὶ τῶν δύο στρατοπέδων εἶχαν λησμονήσει ὅτι ἦσαν ἐχθροί, εἶχαν προβάλλει ἀπὸ τὰ χαρακώματα καὶ εἶχαν τὰ μάτια καρφωμένα εἰς τὸ τερατῶδες πυροτέχνημα τῆς τορπιλλῆς μας. Ἐμειναν ἔτσι, σὰν ὑπνωτισμένοι, κοιτάζοντες πρὸς τὴν θάλασσαν, μετὰ τοῦ ὅτου ὁ κολοσσὸς ἐκεῖνος μετὰ τοὺς χαλυβδίνους πύργους ἐξηφανίσθη. Τότε μόνον ἐπὶ ἤδησαν καὶ πάλιν εἰς τὰ χαρακώματα καὶ ἤρσαν ν' ἀλληλοσκοτώνωνται!»

Ἡ βόρειος ἄκρη τοῦ Αἰγαίου ἐμυρμηκίσθη ἀπὸ πολεμικὰ καθ' ὅλον τὸ ἀπογευματῆς ἡμέρας τοῦ τραγικοῦ τορπιλλισμοῦ. Τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου εἶχεν ἐκπεμφθῇ πρὸς ὅλας τὰς διεσπασείας καὶ ὅλοι αἱ διαθέσιμοι συμμαχικαὶ μονάδες εἶχαν προστρέξει ἐκεῖ. Ἐκατοντάδες πολεμικῶν πλοίων ἀναζητοῦν παντοῦ τὸ μικρὸν μας θανατοσυγγὸ «Υ11», ποὺ εἶναι κρυμμένο κάτω ἀπὸ τὰ κύματα. Κάθε φορὰ, ποὺ βγάζομε γιὰ δύο στιγμὰς μονάχα τὸ περισκοπίον μας, βλέπομε ἀπὸ παντοῦ ἐχθρικά καράβια νὰ μᾶς ζῶνουν.

Ἀναγκασόμεθα νὰ περιμένομε τὴν νύκτα. Καταδυόμεθα εἰς μεγάλο βάθος καὶ μαλακὰ ἀφίνομε νὰ πλαγιάσῃ τὸ ὑποβρύχιόν μας εἰς τὸν πυθμένα. Ἀνερχόμεθα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν νύκτα, ἀφοῦ ἀπομακρυνόμεθα ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον ζώνην. Οἱ μπαταρίες μας ἔχουν τελείως ἐξαντληθῇ. Ἐχομε μείνει μέσα στὸ νερὸ 28 ὁλόκληρες ὥρες!

Τὴν στιγμὴν τῆς ἀναδύσεώς μας, ὁ ἀέρας, εἰς τὸ ἔσω τερικόν τοῦ χαλυβδίνου σκα

φιδίου μας εἶναι τόσοσ μολυσμένος, ποὺ μὴδὲς ἡμποροῦμε ν' ἀναπνεύσωμε. Εἰμεθα ὅλοι ἐξηντλημένοι, ἄρρωστοι, ἀξιοθρήνητοι, δὲν μποροῦμε νὰ κάνωμε τὴν παραμικρὰν προσπάθειαν. Ὅταν βγαίνομε εἰς τὴν γέφυραν, ἀναπνέομε τὸν καθαρὸν ἀέρα, ὅπως, μισοπεθαμένοι ἀπὸ τὴν δίψαν, ὁδοιπόροι τῆς ἐρήμου θὰ ἔπιναν τὸ δροσερὸ νεράκι μιᾶς καὶ θάλας πηγῆς. Ξαναγεμίζομε τὰς μπαταρίας μας καὶ μένομε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτός.

### ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙ ΤΟΥ ΜΥΘΟΥ

Τὸ ἄλλο πρωὶ τὸ «Υ-11» ἐπιχειρεῖ μίαν μεγάλην ἐξερεύνησιν. Πηγαίνομε εἰς ἀναζητήτριαν τοῦ ρωσικοῦ καταδρομικοῦ «Ἀσκολντ», τὸ ὁποῖον διεκρίναμεν εἰς τὸ Αἶγατον ἐρχόμενοι. Ἀκολουθοῦμε τὸ δρόμον, ποὺ ἐκάμαμε τὴν προηγουμένην ἡμέραν, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ συναντήσωμε καὶ θὰ τορπιλλίσωμε τὸ ρωσικὸν σκάφος. Δὲν τὸ ἀνακαλύπτομεν πονθενὰ καὶ ἐπιστρέφομεν.

Ὅταν πέφτῃ ἡ νύχτα, τὸ «Υ-11» βάζει πλώρη πρὸς δυσμὰς, ὅπως ὁ ἐγκληματίας, ποὺ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου διέπραξε τὸ κακούργημά του.

Ἡ ἡμέρα ἀνστείλλει ἐπ' αὐτὸν μιὰ θάλασσα ἀρκετὰ ταραγμένη. Νὰ ἡ ἀκτὴ, αἱ γραμμαὶ τῶν χαρακωμάτων εἰς τοὺς λόφους, ἡ αἵματοκλυμένη χειρσόννησος. Ἀλλὰ πονθενὰ θωρηκτόν! Πολλὰ σκάφη, ἀλλὰ κανένας πλωτὸς κολοσσός!

Περιπλέομε μετὰ προσοχὴν, κόβουμε βόλτες, ρίχνουμε ματιὰς μετὰ τὸ περισκοπίον μας. Ματαίως ἀναζητοῦμε τὸν στόχον, ποὺ θέλομεν.

(Συνέχεια σελίδου)

### ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΔΙ' ἘΛΕΥΘΕΡΑΣ

Τὸ Πρακτορεῖον αὐτοκινήτων Ἰωάννου Μουσαμὰ διαθέτει αὐτοκίνητον καθ' ἑκάστην διὰ τὰ λουτρά Ἐλευθερῶν. Ἡ ἐκκλίσιν ἐπιστροφῆς κανονίζεται ἀναλόγως τῆς διαθέσεως τῶν πελατῶν.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

«Hevin N. Kadish»  
10 Aug 1934

AKA

Ἀσφαλῶς αὐτοὶ οἱ γίγαντες τῆς θαλάσσης δὲν θὰ ξαναέλθουν πιά ποτὲ εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, διὰ τὴν συνεχίσουν ἐπὶ ἡμέρας τὸν τρομακτικὸν βομβαρδισμόν τῶν Δαρδανελίων. Τὸ μικροσκοπικὸν «Υ-11», ὅπως τὸ κουνουῖ τοῦ μύθου ἔτρεψε τοὺς ἀγέμωχους λέοντας εἰς τὴν φυγὴν!

Οἱ Τοῦρκοι θὰ ἡμπορέσουν τώρα ν' ἀντιμετωπίσουν τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα, ποὺ δὲν προστατεύονται πλέον ἀπὸ τὰ βαρέα τηλεβόλα τῶν ντεμέντων.

Ἡ ἐλπίς τοῦ Κάτσερ ἐπραγματοποιήθη. Οὐσιαστικῶς, ἡ συμμαχικὴ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Δαρδανελίων ἐσπασε!..

Κατευθυνόμεθα πρὸς δυσμὰς, πρὸς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἑλλης, εἰς τὴν ἀκρὴν τῆς χερσονήσου.

— Ὑπάρχει καὶ ἐκεῖ κατὰ λέγω εἰς τὸν Σπίγκελ, καὶ θὰ παρατηρῶ εἰς τὸ περισκόπιον.

Πραγματικῶς, εἰς τὴν ἀκτὴν παρατηρεῖται μία ἐξαιρετικὴ κίνησις. Ἐνεργεῖται ἀποβίβαις στρατευμάτων. Πολλὰ μεγάλα μεταγωγικὰ εἶναι ἠγκυροβολημένα κοντὰ εἰς τὴν ἀκτὴν καὶ δὲν εἶναι μόνα. Εἰς πεντακοσίων μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς εὐρίσκεται ἓνα μεγάλο θωρηκτὸν τύπου «Μάζεστικ». Μὲ τὰ τηλεβόλα του, ποὺ εὐρίσκονται ἐν δράσει, προστατεύει τὴν ἀποβίβασιν. Κατὰ μίαν παράξενον τύχην, ὅπως καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν τοῦ «Τρίομφ», πρόκειται περὶ τοῦ πρωτοτύπου, εἶναι τὸ ἴδιο τὸ «Μάζεστικ».

Ἡ υποβρύχιος περιπέτεια τῶν τελευταίων ἡμερῶν εἶχε τὸ ἀποτελέσματός της.

Τὸ «Μάζεστικ» εἶναι τριγυρισμένο ἀπὸ ἓνα πυκνὸν προπέτασμα τορπιλλοβόλων παντὸς εἶδους. Εἶναι δύσκολον ὅχι μόνον νὰ τὸ πλησιάσωμεν, ἀλλ' ἀκόμη εἶναι πιθανὸν νὰ πληῖξῃ κάποιο ἀπὸ τὰ μικρὰ σκάφη. Ἡ μανοῦ

βρα, ποὺ πρόκειται νὰ κἀνωμε, εἶναι ἐξαιρετικὰ πολὺ πλοῦτος.

Εὐτυχῶς ὅτι δὲν ἔχομε τὸ μειονέκτημα τῆς ἡρεμίας θαλάσσης. Ὁ ἀέρας, φρεσκαρισμένος γιὰ καλὰ, ἔχει σηκώσει ἀφρισμένα κύματα καὶ ἔτσι, ὥς τὸ ἐλπίζομε, τὸ περισκόπιό μας δὲν θὰ φανῇ.

Ξαναβάζομε γιὰ λίγες στιγμὲς μόνον τὸ «σπαράγγι» μας.

— Εὐρισκόμεθα εἰς ἀπόστασιν 600 μέτρων, μοῦ λέγει ὁ Σπίγκελ. Θάρρῳ πῶς εἴμεθα εἰς καλὴν θέσιν.

Τὸν ξαναβλέπω, σὺν τῷ τῷ τῷ, ἐκείνον τὸν γενναῖον πολεμιστὴν, νὰ γελᾷ εὐχαριστημένος μὲ τὸ νέον κατόρθωμά του, ποὺ ἐτοιμάζετο νὰ κἀνῃ. Ἀκόμη ἓνα ντεμέντω καταβυθισμένον εἰς τὸ ἐνεργητικὸν μας. Καὶ καταβυθισμένον πῶς; Κατόπιν πραγματικῶν καὶ φοβερῶν κινδύνων, κατόπιν τολμηρῶν καὶ ἀπιστευτῶν περιπετειῶν! Αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνο, ποὺ μεθ' αὐτοῦ Σπίγκελ.

Ἐὰν τὸ «Μάζεστικ» εὐρίσκεται μόνον, ἀπροσάτευστον ἀπὸ νάρκας καὶ ἀντιτορπιλικὰ, ἡ χαρὰ τοῦ κυβερνήτου μας δὲν θὰ ἦτο τόση. Ὁ θρίαμβος μας θὰ ἦτο ὀλιγώτερον ἐνδοξός!

Ρίχνομε νέα ματιὰ εἰς τὸ περισκόπιον. Τὸ θωρηκτὸν προσφέρει ὥραϊον σκόρον. Ἀλλὰ γύρω του ὅμως σὺν τρελλὰ τρέχουν τὰ μικρὰ αὐτὰ σκάφη, καὶ κάθε τόσον φράζουν τὸν δρόμον, ποὺ μέλλει ν' ἀκολουθήσῃ ἡ τορπιλλή μας. Ἐκτὸς τοῦτοῦ ὑπάρχει γιὰ μᾶς καὶ ὁ ἄλλος τρομερότερος κίνδυνος. Καθὼς ἀναδυόμεθα εἰς βαθμὸν, ὥστε τὸ περισκόπιόν μας νὰ βγαίνῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ συγκρουσθῶμε. Κατὰ τύχην, ἡ ἀφοῦ μᾶς εἶδε κάποιο ἀπὸ τὰ ἀντιτορπιλικὰ εἶναι πιθανὸν νὰ πέσῃ ἐπάνω μας καὶ νὰ θρυμματίσῃ! Κάθε φορὰ ποὺ ἀνεβαίνομε, γιὰ νὰ κοιτάξωμε, τὸ τυποκάρδι μας εἶναι ἀφάνταστο. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν περιμένομε ν' ἀκούσωμε τὸν τρομερὸν κρότον τῆς συγκρούσεως. Κοιτάζομε.

(Συνέχεια αὔριον)

"Αφρὶνὰ Νέα" Καβακ (29) 11 Δεγ. 1934



# ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ - ΦΑΝΤΑΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΡΙΚΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τότε... τότε δὲν ἔχομε παρὶ νὰ περιμένωμε ἐδῶ κάτω τὸν ἀργὸν ἐξ ἀσφυξίας θάνατον, ἐνῶ γύρω ἀπὸ τὸν τάφον μας, μέσα εἰς τὰ κύματα, θὰ ἔχουν στήσει ἀτέλειωτον χορὸν τὰ φαντάσματα ἐκατοντάδων θυμάτων τῶν τορπιλλῶν μας.

"Υστερα ἀπὸ τὸν πρῶτον φόβον, ὁ Σπίγκελ μολαταῦτα συνέρχεται.

Διατάσσει νὰ ἀνάψουν αἱ ἐπικουρικαὶ λυχνίαι καὶ νὰ γίνη ἡ διαπίστωσις τῶν ἀβαρυῶν μας.

"Ολα εἶνε ἐν τάξει. Μόνον τὰ μηχανήματα ἀναδύσεως καὶ καταδύσεως δὲν λειτουργοῦν. Μυστηριωδῶς πως μία νάρκη ἐξεργάγη πολὺ κοντὰ μας. 'Η κατάστασις δὲν εἶνε ὁμολογουμένως εὐχάριστος. Ἡμποροῦμεν μὲν ν' ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὸ μέρος, ποὺ εὐρισκόμεθα, ἀλλὰ πάντως εἰς κατάδυσιν 20 μέτρων, δίχως νὰ ἡμποροῦμεν νὰ ἀνασθῶμε.

Φαντασθῆτε τὴν ἀπελπίσιν μας. Εὐρισκόμεθα εἰς μίαν ἐχθρικὴν θάλασσαν, σπαρμένην μὲ νάρκας καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μένωμεν εἰς τὸν βυθὸν, δίχως νὰ ἔχωμεν καμμίαν ἐλπίδα, ὅτι τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου, ποὺ θὰ ἐκπέμφωμεν θὰ τὸ ἀντιληφθῇ φιλικὸν σκάφος.

Ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους προσπαθοῦμε νὰ ἐπιδιορθώσουμε, ἔστω καὶ προχειρῶς, τὴν βλάβην καὶ μὲ τὰ πολυτά, κατορθώνομε τέλος κάτι.

Ἡμποροῦμεν τώρα νὰ ἀνέλθωμεν εἰς θέσιν περισκοπικῆς καταδύσεως.

Ἀποφασίζομε νὰ ξαναπεράσωμε ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερα τὰ Δαρδανέλια, ἐλπίζοντας παρὰ πάσαν πιθανότητα, ὅτι κανένα ἐχθρικὸν πλοῖον δὲν θὰ μᾶς ἀποτελειώσῃ.

Ἄλλ' ὁ Ποσειδὼν μᾶς εὐνοεῖ καὶ δίχως καμμίαν δυσάρεστον ἐκπληξιν ἐπιστρέ-

φομεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἀργότερα ἐπληροφορήθην ὅτι τὰ ἀγγλικά βοηθητικὰ πλοῖα εἶχαν πανηγυρῶς μὲ τὴν καταβύθισίν μας. Εἶχαν ἀντιληφθῇ, φυσικὰ τὴν ἐκρηξιν τῆς νάρκης, εἶχαν ἰδῇ τὴν στήλην τοῦ νεκροῦ, ποὺ ὑψώθη εἰς τὸ μέρος, ὅπου διέκριναν τὸ περσικόν μας καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ὁ τρομερὸς κουρσάρος τοῦ βυθοῦ, ποὺ εἶχε τορπιλίσει τοὺς κολοσσοὺς «Τρομφ» καὶ «Μάξεστιν» εἶχε ὑποστῇ τὴν ἰδίαν τύχην.

Αὕτῃ ἡ πλάνη τῶν Ἀγγλων μᾶς ἤτο ἐξαιρετικῶς εὐχάριστος.

Ἡ εὐθύσις τῆς καταβύθισεως τοῦ «Υ-11» θὰ ἐγένετο γνωστὴ εἰς τοὺς πλοῦς τοῦ ἐμπορικῶν σκαφῶν καὶ τοὺς κυβερνήται τῶν πολεμικῶν καὶ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα εἰς τὴν Μεσόγειον θὰ ἐχαλαροῦντο. Ὁμῶς ἐκ τούτου, προτοῦ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν βάσιν μας τὴν Βιλελμσχάβεν, ἀπεφασίσαμε νὰ κάμωμε ἕναν καρποφόρον περίπλουν τῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου.

Αἱ περιπέτειαί μας κατὰ τὴν περιπολείαν μας αὐτὴν ἦσαν πολλαὶ ἄλλ' ἡ σπουδασιώτερη καὶ δραματικώτερη πῆρξεν αὐτὴ ποὺ μᾶς συνέβη μὲ τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοον «Χόρτικε».

Εὐρισκόμεθα εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῆς Σικελίας, ὅχι πολὺ μακρὰ ἀπὸ τὴν Μεσσηνίαν, ὅταν ὁ Σπίγκελ ἀντελήφθη ἕνα ἀγγλικὸν σκάφος 1000 περιέπου τόννων.

—Ἐχομε 18 ὥρας νὰ καταβυθίσουμε πλοῖον, μὲ ἑπεν. Ἡ τύχη μᾶς στέλλει μὲ ἀνδιακοπὴν τῆς μονοτονίας τοῦ ταξιδίου μας. Εἴμεθα ἐν ἀναδύσει καὶ μὲ τὸ κανόνι μας στέλλομε μίαν ἀσφαίρον βολὴν προειδοποιητικὴν πρὸς τὸ ἀτμόπλοον. Ἀντὶ νὰ σταματήσῃ ἀμέσως ἐξακολουθεῖ ἀναιδέστατα τὸν δρόμον του. Αὐτὸ μᾶς νευριάζει.

(Ἀῤῥιον ἢ συνέχεια)

Revised Nov 1934

Ἀλλοίμονον! Τὸ μικρὸ χαλύβδινον σκάφος μας, δὲν ἔχει θέσιν διὰ περισσοτέρους καὶ ἡμᾶς τοὺς 32 τοῦ πληρώματος, μόλις μᾶς χωρεῖ... Δυστυχῶς κανένα ναυαγὸν δὲν ἠμποροῦμε νὰ σώσωμε. Καμμίαν συνδρομὴν δὲν ἠμποροῦμε νὰ προσφέρουμε σ' αὐτοὺς τοὺς μελλοθανάτους συνανθρώπους μας ποὺ δὲν τοὺς μισοῦμε καὶ ποὺ δὲν μᾶς μισοῦν... Αὕτῃ ἡ ματαία ἀγωνία δὲν ἠμπορεῖ νὰ παραταθῇ. Εἶναι πολὺ ὀδυνηρὸν τὸ θέαμα αὐτὸ τὸν ἀνδρῶν, ποὺ διαπληκτίζονται καὶ γραπώνονται μὲ ἐλπίδες. Μὲ μαύρη καρδιά, ὁ Σπίγκελ διατάσσει κατὰ δύσιν.

Καὶ τότε συμβαίνει κατὰ τὸ ἀπερίγραπτον, τὸ φοβερόν, μία δαντικὴ σκηνὴ φρίκης, τῆς ὁποίας τὸν συγκλονιστικὸν πόνον κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ. Ἄλλοι φρονεῖ, οἱ ἄνδρες παύονται σφικτὰ γύρω ἀπὸ τὸ ὑποβρύχιόν μας, μουγκίζοντας κλαίοντας. Καθὼς κατεβαίνουμε εἰς τὸν πυργίσκον, ἀκούομε μὲ σπαραγμένη ψυχὴν πένθιμον συναυλιαντῶν γοερῶν αὐτῶν θρήνων. Ἐνας ναύτης φωνάζει:

— Μὰ εἰσθε θηρία! Δὲν ἔχετε σεῖς μάννα στὴν πατρίδα νὰ καρτερεῖ τὸ γυρισμό σας;

Τὸ καυμένο τὸ παλληκάρη!

Πόση τραγικὴ εἶναι ἡ ἀφέλειά του!

Τὸ παράθυρο τοῦ πυργίσκου μας κλείνει καὶ μᾶς ἀπομονώνει ἀπὸ ἐφιαλτικὸν δράμα. Τὸ «Υ-11» καταδύεται σιγαλά, παρασύροντας εἰς τὸν βυθὸν τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ μάταια ἐκρατήθησαν ἀπὸ αὐτὸ, διὰ νὰ σωθοῦν.

Μὲ βαρὺ πένθος στὴν καρδίᾳ ἀπομακρυνόμεθα γρήγορα ἀπὸ τὸν τόπον τῆς φρικτῆς τραγωδίας...

Τὴν 12ην Αὐγούστου, ἕνα θαυμάσιο καλοκαιρινὸ πρωί, τὸ «Υ-11» εἰσέπλεεν ἐν ἀναδύσει εἰς τὸ Βιλελμσχάβεν, ἀφοῦ κατεβύθισε κατὰ τὸ μεγάλο ταξίδι του μέχρι Δαρδανελίων συμμαχικὰ

σκάφη χωρητικότητος διπλάσιος ἀπὸ ἐκείνην, ποὺ εἶχε κάποτε ὀλόκληρος ἡ ἀήτητος Ἰσπανικὴ ἀρμάδα!

Οἱ Ἄγγλοι, ἰσπανικοὶ ἀντίπαλοι δὲν μπόρεσαν παρὰ νάναγνώρισουν τὸ μέγα κατόρθωμα αὐτοῦ τοῦ ταξιδίου μας καὶ τὸ ἐχαρρακτήρισαν ὡς ἕνα ἐκ τῶν μεγάλων ναυτικῶν ἄθλων, ποὺ ἐπετελέσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Εἰλικρινῶς συνεκινήθη, ὅταν τὸ 1919 ἐδιάβαζα εἰς τὴν ἐπὶ σημεῖον ναυτικὴν ἱστοριογραφίαν, ποὺ ἐδημοσίευσεν ὁ διαπρεπὴς Ἄγγλος συγγραφεὺς Κόμππεττ, τὴν ἐξῆς περιγραφὴν:

### ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΕΠΑΙΝΟΙ

«Ὁ βρεττανικὸς στρατὸς καὶ στόλος αἰσθάνονται πραγματικὸν θαυμασμόν διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον τὸ «Υ-11» ἐπετέλεσε τὸν ἄθλιόν του εἰς τὰ Δαρδανέλια. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ ζητήσῃ τίποτε τὸ καλύτερον κανεὶς ἀπὸ ἕνα κυβερνήτην ὑποβρυχίου. Ὁ ἀντιπλοίαρχος Σπίγκελ, αὐτὸς ὁ γενναῖος ἀξιωματικὸς, κατόρθωσε νὰ ὀδηγήσῃ τὸ «Υ-11» εἰς τὴν Μεσόγειον, παρὰ τὰς τεραστίας δυσχερεῖας, ποὺ παρουσιάζει ἕνα παρόμοιον ἐγχεῖρημα. Κατέδειξε τοιοῦτο τρόπον ὅτι ἦτο δυνατόν, μολονότι ἀπίστευτον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, νὰ ὀδηγηθῇ ἐν ὑποβρύχιον μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς, δίχως νὰ τύχῃ σημαντικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καθ' ὁδόν. Καταπλεύσας εἰς Κάρταρον τὴν 15ην Μαΐου, μὲ ἐλαχίστας λίτρας πετρελαίου, ἔμεινεν ἐκεῖ μίαν ἐβδομάδα, διὰ ν' ἀποπλεύσῃ διὰ τὰ Δαρδανέλλια.

»Κανεὶς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν τεραστίαν ἡδύκην ἐπίδρασιν, ποὺ εἶχεν αὐτὸς ὁ ἀξιοσημείωτος ἄλλος ἑκατοντάδες χιλιάδων Τούρκων στρατιωτῶν, ἀπογοητευμένων ἀπὸ τὰς συνεχεῖς ἀποτυχίας, τὰς ἡττας καὶ τὰς ἀπωλείας, μὲ ἐκμηδενισμόν τὸ ἡθικὸν των, λόφου τοῦ συνεχοῦς βομβαρδισμοῦ τοῦ στόλου, παρέστησαν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν σκαφῶν ἐκείνων, ποὺ ἐφοβούντο ὅσον τίποτε περισσότερον.

(Ἀῦριον ἡ συνέχεια)



Α. Παναγιώτης Νέα Σ. (4/17 Απρ. 1934)

AKA

Ἀποπλέομεν τὴν 4ην Ἰου-  
λίου. Διασχίζομεν ἄνευ ἐπεισο-  
δίου τινὸς τὴν Θάλασσαν τοῦ  
Μαρμαρᾶ καὶ τὰ Δαρδανέλλια.  
Εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῆς Καλλιπόλε-  
ως, συναντιῶμεν μίαν ἀρκετὰ κα-  
λὴν λείαν: Εἶναι τὸ «Καρτίζ»,  
γαλλικὸν μεταγωγικὸν 5000 τόν-  
ων, ποὶ ἔχει μόλις ἀπαλλαγὴ ἑ-  
νὸς φορτίου πυρομαχικῶν καὶ ἔ-  
τοιμάζεται ν' ἀναχωρήσῃ.

Μερικὲς κατ'ἀλληλες μανοῦ-  
βρες καὶ εὐρισκόμεθα εἰς θέσιν  
ἐκσφενδονίσεως τορπίλλης:

—Πῦρ!

Τὸ θανατηφόρον βλήμ' μας  
πηγαίνει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν  
σκοπὸν του. Εἰς τὸ περισκόπιον  
βλέπω μίαν στήλην ὕδατος νὰ  
ὀρῶνται ὡς τὴν κορυφὴν τῶν  
ξαρτιῶν καὶ νὰ πέφτῃ, σὰν πα-  
ράξενος καταρράκτης, πᾶνω στὴ  
γέφυρα. Τὸ σκάφος κλίνει καὶ  
ἀρχίζει νὰ ἐξαφανίζεται. Ἡ  
πλώρη του βγαίνει ἀπὸ τὸ νερό.  
Τὰ νερὰ εἰς ἐκεῖνο τὸ  
σημεῖον εἶναι ὀρεγνύμενα. Ἡ πρύ-  
μη τοῦ σκάφους μπήγεται εἰς  
τὴν ἄμμον τοῦ πυθμένος. Ἐνῶ  
ἡ πλώρη του ἐξακολουθεῖ ἀκό-  
μη νὰ βλέπῃ πρὸς τὸν οὐρανόν.

Μία δευτέρα ἐκρηγνύει τῶν λε-  
βήτων καὶ τὸ σκάφος κομματια-  
σμένο ὅτ' ἀπὸ δύο, πηγαίνει νὰ συ-  
νανήσῃ τὰς ἀθηναικὰς τριήρεις  
καὶ τὰ κουσάρικα τῶν Λενβαν-  
τίων!

### Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Σταθμεύομεν εἰς μίαν μικρὰν  
κουρκικὴν βάσιν δι' ὑποβρύχια  
καὶ ἔπειτα ἐξαφανίζομεν. Τὸ «Υ-  
—11» ἐναγυρίζεται πρὸς τὴν  
Καλλιπόλιν, πρὸς αὐτὴν τὴν στε-  
νὴν λωρίδα τῆς γῆς, δπου  
αἱ μάχαι ἐξακολουθοῦν λυσσα-  
λέαι καὶ πρὸ τῆς ὁποίας κατε-  
βυθίσσαμεν τὸ «Τριόμφ» καὶ τὸ  
«Μάζεστικ». Δὲν ἀντέχουμεν εἰς  
τὸν πειρασμὸν ν' ἀναζητήσωμεν  
καὶ τρίτον ἀγγλικὸν θωρηκτόν.

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἓνα  
πολεμικὸν πλοῖον. Μερικὰ μό-  
νον βοηθητικὰ ἐλαφρὰ πλοῖα  
περιπολοῦν ἐκεῖ κοντὰ, μὲ τὰ  
μικρὰ κανονάκια τῶν στήν γέφυ-  
ρά τους, πρὸς φαίνονται σὰν ψεύ-  
δικα. Τὰ παρατηροῦμε μὲ τὸ πε-  
ρισκόπιόν μας, ὅταν—ὦ κατὰ-  
πληξίς!—τὸ ἓνα στρέφει αἰφνι-

δίως τὴν πλώρη κατὰ πᾶνω μας  
καὶ πλέει ὀλοταχῶς.

Ἀφότου οἱ Ἄγγλοι κατεβύ-  
θισαν τὸ «Υ—9» μὲ τὴν μέθο-  
δον τῆς συγκρούσεως, τὸ ἔχουν  
μανία, μόλις ἀντιληφθοῦν τὸ  
«σπαράγγι», νὰ βιάζωνται πλώρῃ  
πᾶνω του, πιστεύοντας διὰ τὸ ὑ-  
ποβρύχιον δὲν θὰ προφθάσῃ νὰ  
καταδυθῇ. Μολαταῦτα ἡμεῖς ἔ-  
χομε τόσες φορὲς διατρέξει αὐ-  
τὸν τὸν κίνδυνον, ὥστε δὲν μᾶς  
συγκινεῖ καὶ δὲν μᾶς τρομάζει  
ὁπερβολικὰ. Καταδυόμεθα εἰς  
βάθος 20 μέτρων, ἐκτελῶντας  
αὐτὴν τὴν μανοῦβρα μὲ συνο-  
χήν, ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν.

—Πάλι ἐσώθημεν ἔκ θαύμα-  
τος! μοῦ λέγει εὐθυμῶς ὁ Σπίγ-  
κελ.

Δὲν προφθάνει νὰ τελειώσῃ  
τὴν φράσιν του καὶ ἀκούεται ἔ-  
ξω ἀπὸ τὸ σκάφος μας ἓνας τρο-  
μερὸς θόρυβος. Μία τραμακτικὴ  
ἐκρηγνύει συγκλονίζει τὸ ὑποβρύ-  
χιον καὶ μᾶς κάνει τρελλοὺς ἀπὸ  
φόβον. Τὰ ἡλεκτρικὰ μας σβύ-  
νουν. Τὸ ἑαφνικὸ αὐτὸ σκοτάδι  
μᾶς φαίνεται πῶς εἶναι ἡ σκιά  
τοῦ θανάτου, πρὸς ἔρχεται. «Υ-  
στερα ἀπὸ τὴν κραυγὴν τοῦ τρό-  
μου, πρὸς αὐτομάτως ἐβγάλαμε ὅ-  
λοι μαζὶ, ἐπικρατεῖ μὴς θανάσι-  
μος σιωπὴ, γεμάτη ἀγωνίαν.  
Εἴμεθα στὰ σκοτεινὰ, εἰς βάθος  
20 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας,  
ἐπάνω μᾶς ἀναζητοῦν τὰ βοηθη-  
τικὰ τοῦ στόλου καὶ ἡμεῖς, κλει-  
σμένοι μέσα ἐς τὸ χολύβδινο  
σκιφίδι μας, πρὸς μᾶς φαίνεται  
σὰν τάφος, περιμένομε τὴν τελευ-  
ταίαν μας ὥραν. Ἀφουγκράζο-  
μεθα μὲ χτυποκάρδι ν' ἀκούσω-  
με τὸν παφλασμὸ τοῦ νεροῦ,  
πρὸς θὰ μᾶς κατακλύσῃ ἀπὸ κά-  
ποιο ὀρήγμα, τὸ ὁποῖον ἤνοιξε ἡ  
ἐκρηγνύς. Τίποτε. Ὅλα εἶναι πεν-  
θίμως ἥσυχα.

### ΒΛΑΒΗ ΥΠΟ ΤΟΝ ΒΥΘΟΝ!

Τότε λοιπὸν θὰ πάθαμε κατὰ  
χειρότερον. Τὸ νερὸ δὲν θὰ μᾶς  
πνίξῃ, ἀλλὰ κάποια βλάβη θὰ  
μᾶς ἐμπρόσῃ ν' ἀπομικρυνθῶ-  
μεν καὶ ν' ἀναδυθῶμεν. Ἰσως  
νὰ ἔσπασε τὸ τιμόνι, ἴσως ἡ  
προπέλα μας, ἴσως ν' ἀνοιξοῖ μιὰ  
τρύπα στὰ στεγανά διαμερί-  
σματα.

(Ἀῤῥιον ἢ Συνέχεια)